

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 9 kwietnia 2021 r.

DIH-2.707.9.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 56/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 lutego 2021 r., złożonego przez – reprezentowanych przez pełnomocnika - przedsiębiorców Pana K. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. W. „K-M” K. J. w S. K. i Pana M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „P. W. K-M” M. S. w S. K., wspólników spółki cywilnej „P. W. „K-M” K. J. i M. S. s.c. w S. K. – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 lutego 2021 r. (sygn. D/KA.NR.8361.135.2020), wymierzającej przedsiębiorcom K. J. i M. S. prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą „P. W. „K-M” K. J. i M. S. s.c., (...) karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o artykuł 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 4 marca 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorców Pana

K. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. W. „K-M” K. J. w S. K. i Pana M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „P. W. K-M” M. S. w S. K., wspólników spółki cywilnej „P. W. „K-M” K. J. i M. S. s.c. w S. K. (dalej także: „Przedsiębiorcy” lub „Strony”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 25 listopada 2020 r. w należącym do Przedsiębiorców składzie opału (...), upoważnieni do udziału w kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o masie 40 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0510/20/4750 o masie 48,16 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4918/20/4750 o masie 45,71 kg. Czynność ta została udokumentowana w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.135.2020. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0510/20/4750 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4918/20/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. zgodnie z protokołem przyjęcia próbek do badań nr D/KA.NR.8361.135.2020. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 62/M/11/2020 wystawionego przez kontrolowanych Przedsiębiorców 20 listopada 2020 r., oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację podmiotu wprowadzającego do obrotu paliwo stałe.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-031A z 4 grudnia 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej rozporządzeniem, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 listopada 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0510/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 62/M/11/2020 z uwagi na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,3% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 5,06%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0510/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 62/M/11/2020 wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4918/20/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4918/20/4750 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane

protokołem z badań nr 20/2006073/322-031A/K z 4 grudnia 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło, że węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 4918/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 62/M/11/2020 wystawionym przez Przedsiębiorcę z uwagi na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,4% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 5,06%.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 8 grudnia 2020 r. poinformował Przedsiębiorców o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek oraz przekazał egzemplarze protokołów z badań laboratoryjnych nr 20/2006073/322-031A i 20/2006073/322-031A/K z 4 grudnia 2020 r. dotyczących próbki paliwa stałego o nr 0510/20/4750 i próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4918/20/4750.

Pismem z 11 stycznia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” oraz prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowe wezwał Przedsiębiorców do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzanych przez Nich do obrotu w roku 2019.

Przedsiębiorcy nie skorzystali z prawa do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, jednakże w piśmie z 21 stycznia 2021 r. przekazali informację o wielkości obrotu paliwami stałymi w 2019 r.

Decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 lutego 2021 r. (sygn. D/KA.NR.8361.135.2020), nałożono na Przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o artykuł 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorcy pismem z 23 lutego 2021 r. odwołali się od ww. decyzji i wnieśli o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania. W ocenie Stron, w niniejszym postępowaniu zastosowanie znaleźć powinien przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania

administracyjnego, ewentualnie przepis art. 189f § 2 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 18 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest

wystawiane świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu oraz wskazanie w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutów Strony podniesionych w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 25 listopada 2020 r. w należącym do Przedsiębiorców składzie opału, upoważnieni do udziału w kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o masie 40 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0510/20/4750 o masie 48,16 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4918/20/4750 o masie 45,71 kg. Czynność ta została udokumentowana w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.135.2020. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0510/20/4750 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4918/20/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. zgodnie z protokołem przyjęcia próbek do badań nr D/KA.NR.8361.135.2020. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 62/M/11/2020 wystawionego przez kontrolowanych Przedsiębiorców 20 listopada 2020 r., oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację podmiotu wprowadzającego do obrotu paliwo stałe.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-031A z 4 grudnia 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej rozporządzeniem, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 listopada 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0510/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych

wskazanych w świadectwie jakości nr 62/M/11/2020 z uwagi na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,3% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 5,06%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0510/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 62/M/11/2020 wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4918/20/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4918/20/4750 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-031A/K z 4 grudnia 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło, że węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 4918/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 62/M/11/2020 wystawionym przez przedsiębiorcę z uwagi na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,4% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 5,06%.

Biorąc powyższe pod uwagę, wypada dodać, iż poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy próbobiorcy tj. niezależnego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. posiadającego akredytację nr AB 313 wydaną przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych. Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień określonych w § 2. Zważywszy na fakt, iż w odwołaniu Strona podnosi kwestię niewielkich odchyień wyników badań od obowiązującej normy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż podane w protokołach badań wyniki, zawierają już dopuszczalne odchylenia wynikające z ww. § 2 rozporządzenia. Innymi słowy ocena

niespełniania wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 62/M/11/2020 wystawionym przez przedsiębiorcę z uwagi na zawyżoną zawartość popiołu, została dokonana przy uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 62/M/11/2020, wystawionym przez Przedsiębiorców.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu orzekania na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania

jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując wniosek Strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie

wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego, zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/